

A Magyar–Japán Baráti Társaság (MJBT) hírlevele

Szerkesztő: Horváth Alíz (holiza5@gmail.com)

Programajánló

Minden hónap harmadik péntekén 17:30-kor kezdődik havi összeövetelünk a megszokott helyen: City Irodaház (V. Bajcsy Zs. út 12.), a Tumlare Hungary (a korábbi NET Travel Service) irodája (2. emelet). Kérjük, hogy részvételi szándékukat jelezzék Sági Attila programszervezőnél az attilasagi@yahoo.com címen.

Ismét kedvezményes vacsora a Fuji Étteremben!

Idén is megrendezzük az immár hagyományosnak mondható vacsoraestünket a Fuji japán étteremben. Szeptemberi klubnapunkat ebben az étteremben tartjuk meg. A vacsoraest keretén belül a Magyar-Japán Baráti Társaság tagjainak lehetőségük lesz megkóstolni a méltán világhírű japán konyha remekeit. A Fuji japán étterem immáron húsz éve Magyarország első számú és máig is egyetlen igazi tradicionális japán étterme, amely 2011-ben kiérdemelte a Magyarország legjobb távol-keleti étterme-díjat, 2010-ben és 2011-ben pedig a "Best of Budapest" díjjal tüntették ki. A legmagasabb fokú gasztronómiai élmény elérésének érdekében kivétel nélkül csak a legtisztább tengerekből származó, mindig az évszaknak megfelelő alapanyagokat kínálják vendégeiknek.

Időpont: 2014. szeptember 17 (szerda). 18:00

A jelentkezéseket szeptember 7-ig fogadtuk el Sági Attila email címén.

Helyszín: Fuji japán étterem (1025 Budapest Csatárka u. 54)

2014. október 17.

GARAMSZEGI MAREK IRÉN - okleveles alternatív gyógyító

A több mint 5000 éves tradicionális egészségkultúra és Japán

Mi az oka, hogy ötvenezernél is több százéves él Japánban egészségesen, aktívan? Mi a hosszú élet titka Japánban? Nevezhetőek-e véneknek a száz év feletti japánok? Hogyan lehetséges, hogy a világon Japánban a legmagasabb a várható élettartam? Hogyan spórolnak a japánok az államkasszájukon az egészségüggyel? Ezek nem költői kérdések. Nagyanyáink, dédanyáink még ismerték az öngyógyítás csodáit. Nincsenek titkok, az egészségkultúra mindenkié.

2014. november 21.

PUSZTAI BEÁTA – az ELTE BTK Filozófiatudományi Doktori Iskola doktorandusza

Csillagszem és aranyhaj: a mukokuszeki karakterábrázolás (újra)értelmezésének lehetőségei a kortárs japán rajzfilmben

Óriási szemek, éles arcvonások és a szivárvány színeiben pompázó hajkoronák. A rajongókat és az elméletírókat egyaránt foglalkoztatja a japán rajzfilm lényegi ellentmondása, miszerint a japánként tételezett animefigurák többsége külsejében egyáltalán nem tűnik Japánnak. A *mukokuszeki*, vagyis „a faji vagy etnikai jelölők és kontextusok törlésének gesztusa egy adott kulturális termékben” (Ivabucsi Kóicsi), a karakterek és a cselekményvilág ábrázolásának „japántalan” vagy „nemzetiség nélküli” jellegére, egyszersmind arra az esztétikai programra utal, amely az animét az 1960-as évek elejétől uralja. A második világháborút követő modernizáció évtizedeit a japanológiai szakirodalom a „dejapanizáció” és a „nyugatiasodás” korszakaként jegyzi, amely folyamat csúcspontjának a 1990-es évek kiábrándultságát (Szató Kendzsi szavaival élve, „öngyűlöletét”) tekinthetjük. A rajzfilmek világa, ahol minden lehetséges, ahol az ember olyan arcot ölthet magára, amelyet csak akar, különösen adekvát terepet biztosít a (poszt)modern japán – vagy bármely más – nemzet öntudatának folyamatos újraértékeléséhez. De milyen szerepet tölt be, és vajon mi lesz a sorsa a *mukokuszekinek* mint a japánok japán lényegét elrejtő „maszknak” az ezredfordulón, amikor sorra jelennek meg a japán hagyományokat tematizáló, például a szamurájos és a vidéki életet dicsőítő rajzfilmek? Mi a tétje a „japántalanítás” esztétikájának, amikor az anime „újrajapánosodni” látszik? Miként értelmezhetjük újra a *mukokuszeki* esztétikáját a kortárs animében? Hogyan beszél, milyen ítéletet mond az anime maga a *mukokuszeki* lényegéről?

Fotó: Füzesy Boglárka

Az alábbiakban a 2014. április 12-ei haikuverseny helyezettjeinek alkotásait olvashatják:

1. helyezett: Boga Bálint: Napsugár ragyog/ nyíló virág szirmán és/ ráncos arcomon
 2. helyezett: Kaba Ariel: Oly régóta óv/ a kerti Buddha, nézd csak/ Budán, Pesten is!
 3. helyezett: Kerti Károly György: Oly szép az idő/ már kikeverve a tus/ a haikuíráshoz
- Marek Blanka: Szépséges tavasz/ pompázik a természet-/ kaland kezdődik
- Frideczky Katalin: Május illata/ libeg át a tavaszon/ tágul a lélek

Olvasmányunk ajánljuk Jámbor Aliz Japánról szóló blogjait a Japánspecialista oldalán:
<http://www.japanspecialista.hu/blog/>

Japán Fesztivál – A V4 és a Japán év keretében

A Magyar-Japán Baráti Társaság és testvérszervezete, a Japán-Magyar Baráti Társaság 4-5 évente fesztivált szervez hol Japánban, hol Magyarországon. Ez a nagy múltú rendezvény még 1984-ben kezdődött és nagy örömünkre azóta is tart.

Idén Magyarország a rendező fél. Az **MJBT a Japán Nagykövetséggel** együtt szervezi meg a rendezvényt.

Japán részről **22 vezetőségi tag** érkezik Magyarországra, a fesztivál **október 28-tól november 3-ig** tart.

FŐ PROGRAM:

Nisiura-szan és asszisztense közreműködésével **művészi kalligráfiai bemutató és kiállítás, teaceremónia, ikebana, illátélvezet.**

OKTÓBER 30-ÁN CSÜTÖRTÖKÖN 17 órai kezdettel: Megnyitó ünnepség a Néprajzi Múzeumban (ingyenes)

A kiállítás később is megtekinthető, míg a japánok workshopot tartanak.

Workshop magyarok részére a Néprajzi Múzeumban:

Október 31. péntek délelőtt és délután

November 2. vasárnap délelőtt és délután (26 éven aluliak számára ingyenes)

November 3. hétfő délelőtt és délután

A workshopokon lehet művészi kalligráfiát, ikebanát, teaszertartást és illátélvezetet tanulni.

A Japán Nagykövetség és a Magyar-Japán Baráti Társaság szervezésében:

2014. október 28. (kedd)

14:00 érkezés Gödöllőre

14:00-15:00 kastélylátogatás idegenvezetővel és japán tolmáccsal

15:00-16:30 szabad program a kastélyban (**ruhapróba és fotózás** kívánság szerint, **vásárlás** a kastélyban. A **kávézó** felkeresése.)

16:30 tanácskozás és koncert 18:30-ig

PROGRAM:

- A meghívottak köszöntése.
- Köszöntő a Japán Nagykövetség részéről.
- A Japán-Magyar Baráti Társaság ügyvezető igazgatójának beszámolója a társaság tevékenységéről.
- Magyar-Japán Baráti Társaság elnökének beszámolója a társaság tevékenységéről.

5. Ünnepi műsor:

- A Dunaújvárosi gyermekkórus japán és magyar népdalokat ad elő.
- Takaku Keidzsiro samisenen es tekerőlanton játszik.
- Karosi Julia jazz énekesnő, akinek Japánban és az USA-ban is megjelent a lemeze, együttesével lép fel.
- Fudzsivara Sindzsi és Imai Ajane japán dalokat ad elő.
- Ozsgyáni Mihály és Scheer Livia operettdalokat énekel és táncol herendi mintájú ruhákban.

19:30: Érkezés Budapestre busszal.

A programok költségeire a fedezetet Dr. Sűdy Zoltán volt tokiói nagykövet teremtette meg.

Szponzoraink:

Tranzit Food FETI Swietelsky Magyarország

Sűdy és Társa Kft Nemzetek Háza

A programra a **belépőjegy ára 2000 Ft.** A színházterem korlátozott férőhellyel rendelkezik, ezért kérjük, hogy amennyiben részt kívánnak venni a programon, regisztráljanak a következő linken nevük és e-mail címük megadásával **2014. szeptember 20. (szombat) és 30. (kedd)** között!

<https://docs.google.com/forms/d/1Yx2JxJEnjkffCAf8sUgRv-DogkzkncfoFI6jt6Cyrme/viewform>

A formon megadott névre és e-mail címre fogjuk kiküldeni a névre szóló hivatalos meghívót és egyben belépőjegyet.

További programok

Előadás: Dr. Szabó Balázs: A szamuráj útja - Zen buddhista tradíció

Időpont: **2014. szeptember 10.** (szerda) 19 óra.

Helyszín: Budapest VI. ker. Eötvös u. 10.

Japán történelmének és tradíciójának meghatározó alakjai voltak a szamurájok, az önfeláldozó harcos, a becsület és a hűség megtestesítői. Kultúrájuk, életfilozófiájuk és harcművészetük alapja a buddhizmus zen ága, amely gyakorlatiasságával és egyszerűsége való törekvésével tűnik ki a többi buddhista irányzat közül.

Békés Megyei Japán Nap

Az MJBT és a MAPON Gyulai Magyar-Japán Kulturális Egyesület közös szervezésében.

Időpont: **2014. szeptember 18.**

Helyszín: Gyulai Vigadó

Program:

- 11.00 A Békés Megyei Japán Napra érkező vendégek fogadása, különös tekintettel őexcellenciája Kato Kikuko I. o. tanácsos, Magyarországi Japán Nagykövetség képviselővezető helyettesére és delegációjára, illetve a megyei és a városi vezetőkre
- Műsor: Cimbora Néptáncgyűttes és Téglás Zenekar
- 11.20 **Dr. Görgényi Ernő** Gyula város polgármesterének üdvözlő beszéde
- japán és magyar himnusz
- 11.40 **Őexcellenciája Kato Kikuko** I. o. tanácsos, Magyarországi Japán Nagykövetség képviselővezető helyettesének beszéde
- 12.00 **Gajda Róbert** kormány megbízott, a Békés Megyei Kormányhivatal vezetőjének üdvözlő beszéde
- 12.20 A szervező egyesületek vezetőinek köszöntő beszédei
Dr. Vihar Judit elnök, MJBT
Fodor György elnök, MAPON Egyesület
- japán népdal a Gyulai Implom József Általános Iskola Kränzlein énekegyüttese előadásában
(Vezető: Garami Veronika)
- 12.40 Ebéd (Fuji Japán Étterem)
- Műsor: magyar népdalcsozor a Gyulai Implom József Általános Iskola Kränzlein énekegyüttese előadásában (Vezető: Garami Veronika)

13.40 Békéscsaba, Békés és Gyula városok bemutatkozó kiállításainak és produkcióinak megtekintése.

Személyes találkozás **Gajda Róbert** kormány megbízottal, **Vantara Gyula** Békéscsaba Megyei Jogú Város polgármesterével, **Izsó Gábor** Békés város polgármesterével és **Dr. Görgényi Ernő** Gyula város polgármesterével.

Találkozás a térségi vállalkozások vezetőivel.

15.00 **Városnézés**

- Séta a város központjában
- Látogatás a Várfürdőbe
- A középkori vár megtekintése

16.30 **Japán délután** programjainak megtekintése a Várkertben

- Japán sportok: kendo, karate, aikido bemutató
- Ikebana (Hajnal Krisztina bemutatója)
- Színpadon Baracsi István énekes Tokiói éjszakák dalával
- Kiyo-Kito Taiko dobzenekar koncertje (Vezető: Laár Dávid)
- Kimonó bemutató (Csomai Zsuzsanna)
- Urasenke Teaművészet – Magyarországi Japán Tea Egyesület (Rajzó-Kontor Kornélia művészeti vezető)
- Szusi készítés-kóstolás Borsányi Klára segítségével
- és sok más érdekesség

Közben:

17.00 **Wakabajasi Fumio** japán grafikusművész kiállítása a Gyulai Várban

- Megnyitó beszédet mond: őexcellenciája **Kato Kikuko** I. o. tanácsos, Magyarországi Japán Nagykövetség képviselővezető helyettese
- A kiállításról előadást tart: Dr. Mecsi Beatrix művészettörténész, az ELTE oktatója
- Sakuhacsin közreműködik Kenéz László

Moderátor: Germán Melinda és Varga Zoltán

Vacsora: Várborozó (Fuji Japán Étterem)

Jubileumi konferencia

Időpont: **2014. október 15.**

Helyszín: Károli Gáspár Református Egyetem. Budapest, Reviczky utca 4.

Program:

9.00 Ünnepélyes megnyitó (I. emelet Díszterem)

A jubileumi konferenciát megnyitja: **Dr. Sepsi Enikő** (dékán, KRE BTK)

9.10 Üdvözlő beszéd a Japán Nagykövetség részéről

9.20 **Ivanaga Emi** (igazgató, Japán Alapítvány Budapesti Iroda): Üdvözlő beszéd a Japán Alapítvány részéről

9.30–11.30 Plenáris előadások

9.30 **Varrók Ilona** (intézetvezető, KRE BTK Keleti Nyelvek és Kultúrák Intézete): *A KRE japán szak 20 éve*

10.00 **Hidasi Judit** (egyetemi tanár, BGF): *Két évtized Japán – magyar szemmel*

10.45 **Wintermantel Péter** (volt helyettes államtitkár, KÜM): Japán és a magyarországi rendszerváltás – 25 év távlatából

11.30–12.30 Ebédszünet

12.30–14.30 Szekciók ülései

14.30–15.00 Kávészünet

15.00–16.30 Szekciók ülései

17.00 Fogadás

Szekcióülések:

Irodalom I. 12.30–14.30

Helyszín: Díszterem

Moderátor: **Vihar Judit**

12.30 Rátkai Luca: *Nincs új a felkelő nap alatt, sem...*

12.50 Mátrai Titanilla: *Klasszikus irodalom és színház modern formában: Sindó Kaneto az Onibaba és a Fekete macskák a bozót mélyben című filmjeiről*

13.10 Czifra Adrienn: *A japán bábszínházról*

13.30 Jámbor József: *Misima színházi univerzuma*

13.50 Janó István: *A haiku hatása Ezra Pound imagista költészetére*

14.10 Hozzászólások, vita

Irodalom II. 15.00–16.30

Helyszín: Díszterem

Moderátor: **Vihar Judit**15.00 Szilágyi Andrea: *Jone Nogucsi két kultúra között*15.20 Vihar Judit: *„Baudelaire egy sora többet ér egy ember életénél.” Akutagava és Kavabata művészetfelfogásáról*15.40 Simon Ágnes: *Siga Naoja „én-novellái” nyugati szemmel*16.00 Varrók Ilona: *Inoue Hiszasi, drámaíró vagy neveltető?*

16.20 Hozzászólások, vita

Történelem I. 12.30–14.30

Helyszín: III. emelet 315. terem

Moderátor: **Farkas Ildikó**12.30 Farkas Ildikó: *A japán kulturális és nemzeti identitás alakulása az Edo-korban*12.50 Szabó Noémi: *Japán megnyitásának megjelenései az osztrák és magyar sajtóban*13.10 Vargha Attila: *Az amerikai japán közösség története (1868-1945)*13.30 Mecsi Beatrix: *Japánok az Amerikai Egyesült Államokban: a japán identitás a kortárs amerikai képzőművészetben*

13.50 Hozzászólások, vita

Történelem II. Művelődéstörténet 15.00–16.30

Helyszín: III. emelet 315. terem

Moderátor: **Farkas Ildikó**15.00 Lázár Marianna: *Az ókori kínai Négy Égtájőr-kultusz tárgyi és szellemi kulturális örökségének vizsgálata Japánban*15.20 Vörös Erika: *A negatív készletek megszabadító ereje a buddhizmusban – a japán hegykultusz (sugendó) szempontjából vizsgálva*15.40 Schmitt Csilla: *Szemamori és kissómonjő – szimbólumok a gyermekkimonókon*

16.00 Hozzászólások, vita

Fordítástudomány 12.30–14.30

Helyszín: III. emelet 305. terem

Moderátor: **Somodi Júlia**12.30 Samu Veronika: *A magyar és japán nyelv találkozása a kultúra specifikus szavak fordításának tükrében*12.50 Somodi Júlia: *Az interperszonális viszonyok alakulása a filmfordításokban a vokatívuszok fordítási stratégiájának tükrében*13.10 Imri László: *Filmfeliratozás Japánban*13.30 Kéry Sándor: *Az aizucsi szerepe a japán médiában*

13.50 Kaba Ariel: *A partikula nem partikuláris! – A ne és jo zárópartikulák fordítási lehetőségeinek vizsgálata*

14.10 Hozzászólások, vita

Társadalom, politika, gazdaság 15.00–16.30

Helyszín: III. emelet 305. terem

Moderátor: **Gergely Attila**

15.00 Tamás Csaba Gergely: *A módosíthatatlan alkotmány? A japán példa*

15.20 Bartók András: *A Szenkaku szigetvita Japán és Kína stratégiai kultúrájának tükrében*

15.40 Hajnal Krisztina: *Japán fiatal generációjának válasza a hagyományos foglalkoztatási rendszer változásaira*

16.00 Gergely Attila: *A mai japán családról*

16.20 Hozzászólások, vita

Nyelvészet, kommunikáció I. 12.30–14.30

Helyszín: III. emelet 318. terem

Moderátor: **Máté Zoltán**

12.30 Spannraft Marcellina: *Növénynevek szerepe a kortárs magyar haikuirodalomban*

12.50 Sági Attila: *Nyelvi archaizmusok a Kanszai-vidék nyelvjárásaiban*

13.10 Pintér Gábor: *Mássalhangzó reprezentációk a japán fonológiában*

13.30 Szemerey Márton: *Az érzelm kifejezés nyelvi eszközei a japánban*

13.50 Hozzászólások, vita

Nyelvészet, kommunikáció II. 15.00–16.30

Helyszín: III. emelet 318. terem

Moderátor: **Sági Attila**

15.00 Máté Zoltán: *A „tökéletes” írásrendszer keresése*

15.20 Bohács Dávid: *A japán országos és regionális napilapok összehasonlítása különös tekintettel 2011-es tóhokui földrengés és szökőár, valamint nukleáris katasztrófával kapcsolatos tájékoztatásra*

15.40 Wakai Seiji: *Japán nyelvtanár képzés a KRE-n*

16.00 Hozzászólások, vita

Fotó: Füzessy Boglárka

Beszámoló

Pécsi Kurabu – Sági Judit

SODÓ - a japán írás művészete

A sodó fő célja az egyszerűség, a szépség és az elme-test közti harmonikus kapcsolat megteremtése. Egyfajta kalligráfia, amelynek megalkotásában vonallal, formával és térrel dolgoznak. Minden vonalnak meghatározott lendülete és sorrendje van. A sodó világába Tacuta Minoru és Tacuta Fumiko vezetett be bennünket.

Három alkalommal jöttünk össze az Alajos Utcai Közművelődési Alapítvány támogatásával a Községi Házban. Minden alkalommal telt ház várta a mestert, aki választható témakörökbe gyűjtötte a leírni kívánt szavakat.

Első alkalommal az ecsetfogás és -tartás, a tuskészítés és a kandzsik (kínai írásjegyek) papíron való elhelyezése volt a feladat. A foglalkozásokon résztvevők számára a legnagyobb kihívás a fegyelmezett, szigorú határok között mozgó, mégis lendületes írás elsajátítása volt.

A második és harmadik foglalkozáson már sokkal könnyebben ment a „festés”. Együtt elemeztük az összetett szavakat és írásjegyeket. Minden résztvevőnek nagy élmény volt egy-egy sodó elkészítése.

Május végén „Ikebana - a természet és az ember harmóniája” címmel tartottunk összejövetelt. Tacuta Fumikóval előre elkészítettünk egy-két kompozíciót, majd egy rövid bevezetés után Fumiko tanított bennünket, illetve segített az ikebanák elkészítésében. A kompozíciókat a Mecsek-oldalban gyűjtött növényekből, illetve az akkor nyíló kerti virágokból készítettük. Talán az volt a legnehezebb, hogy ne rakjunk túl sok növényt egy-egy összeállításba.

Az irányok, méretek és arányok eltalálása, a színek összeválogatása is a foglalkozás élvezetes része volt. A résztvevők nagy türelemmel készítették, formálták saját kompozícióikat. A végén mindenki hazavihette saját munkáját.

A foglalkozásokon a helyi rádió és a televízió munkatársai riportokat készítettek.

Székesfehérvár – Schwerlichovszky László

Székesfehérvári klubunk tevékenysége sajnos egy ideje csendbe burkolózik. Ám hozzá kell tennem, mindez nem lustaságunkon múlt. Több elképzelésünk mások támogatása miatt maradt el, ám lehet, hogy a hiba mégiscsak bennünk volt.

1. Elmaradt a japán gyermekrajzokat bemutató kiállítás, amelyet a székesfehérvári Munkácsy Mihály Általános Iskolával közösen terveztünk. Nem mondtunk le róla, szeretnénk ez évben létrehozni, bemutatni, más támogatót keresve.
2. Szeretnénk egy nagyszabású kiállítást létrehozni itt, Székesfehérváron, Szamurájok és Gésák címen. Dr. Fajcsák Györgyi a Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Művészeti Múzeum igazgatója szerint ehhez nem kevés anyagi támogatásra van szükség. Lehet, hogy álom marad? Én azért megkísérlem megvalósítani.
3. „*Mire megvirrad*” – Haiku - Szeptemberben egy kedves barátomat szeretném bemutatni klubunkban. A műfaj ismert magyar képviselői közé tartozik Saitos Lajos, aki most haiku-naptárral lepett meg bennünket. Örömmel kértem fel, hogy legyen a vendégünk. Ő pedig szívesen elfogadta meghívásomat.

Szombathely – Schmitt Csilla

Szombathelyen a „Selyemre festett jókívánság” című kiállítás 2014. szeptember 7-ig látogatható a Kámoni Arborétumban, ahol a tárgyakon látható növények a park területén is fellelhetők.

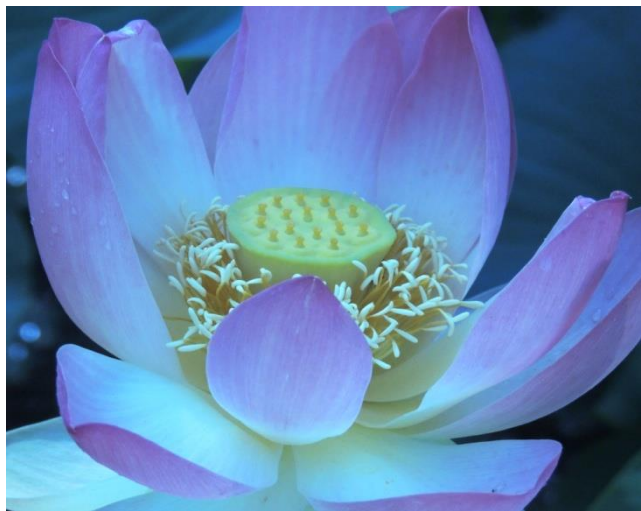
A szombathelyi Japán Nap idén október 4-én kerül megrendezésre. E napon ismét az AGORA Savaria Filmszínházba várjuk a látogatókat színes programjainkkal. A gyermekeket kézműves foglalkozások és anime filmek, míg a felnőtteket előadások és Ataru koncert várja majd. A részletes program hamarosan honlapunkon lesz olvasható.

Fotó: Füzessy Boglárka

Ikebana – Hajnal Krisztina

Az évszak virága: A lótosz

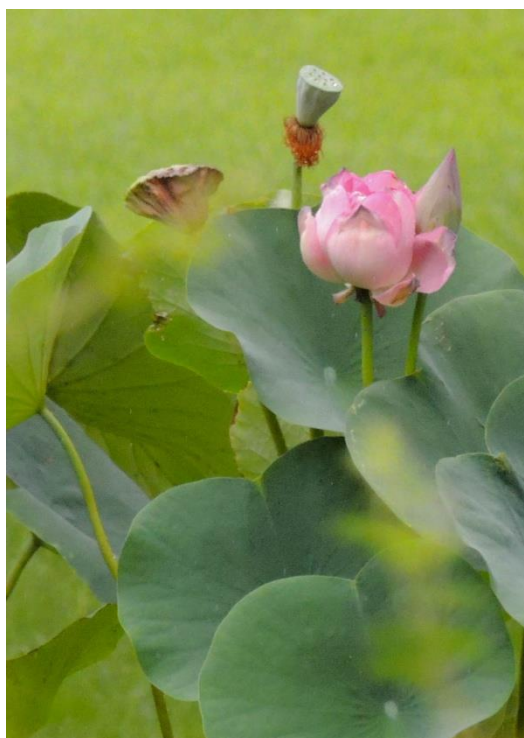
Az indiai lótosz (haszu, 蓮) Ázsiában őshonos virág, amely sok keleti vallásban bír mély spirituális jelentéssel. Mind a hindu, mind a buddhista ikonográfiában gyakran megjelenik, számos ábrázoláson láthatjuk istenek, szentek ülőalkalmatosságaként. A lótosz a test, a lélek és a szellem tisztaságának szimbóluma, ezt a képzettársítást feltételezhetően a sáros vízen lebegő lótosz szépségének képe hívta életre. Mivel Japánban júliusban virágzik, a művészetekben egyértelműen nyári szimbólumnak számít, a költészetben pedig nyári évszakszóként szerepel.

A lótosz haszonnövényként is sokrétűen felhasználható: gyökerét, szárát, levelét, virágát és magját is fogyasztják. Gyökere gazdag élelmi rostban, B6- és C-vitaminban, foszforban, vasban és egyéb ásványi anyagokban, viszont alacsony a telített zsírsav-tartalma, ezért kifejezetten egészséges. Ázsiában főtt és sült formában, illetve levesként is gyakran fogyasztják, de készülhet belőle savanyúság vagy akár tea is. Ezt a teát rendkívül kedvező élettani hatásai miatt a hagyományos ázsiai gyógyászatban is széles körben alkalmazzák évszázadok óta.

A lótosz Aiszai és Morijama városok hivatalos virága is, emellett országszerte rengeteg templomkertben, parkban került telepítésre. Tokióban például az Ueno parkban csodálhatjuk meg nyáron a tó felszínét szinte elborító lótoszmezőt.

Gjóda városban (Szaitama) található a Kodai Haszu no Szato nevű park, amely arról híres, hogy itt egy közműépítés során az ókorból származó (nagyjából 1400-3000 éves) lótoszmagok keltek ki természetes módon, miután az építkezés során keletkezett tóba kerültek.

Magyarországon a XIX. századtól próbálkoztak megtelepítésével, kevés sikerrel, így napjainkban is csak gyűjteményes kertekben találkozhatunk vele, például a Fűvészkertben vagy a Budapesti Állat- és Növénykertben.

Fotók: a lótosz virága a Fűvészkertben, illetve a narai Tódaidzsi templom előtt. (saját fotók)

Origami – Villányi Mariann

2014. augusztus elején volt a Magyar Origami Kör 25. Nemzetközi Origami Találkozója. A nagyszerű eseményt először rendezték meg Mezőberényben. A díszvendég Paolo Bascetta olasz origami mester volt, aki matematika professzorként a papírhajtogatás geometrikus ágát képviseli művészi szinten. A több országból érkezett résztvevők sok új modell hajtogatását tanulhatták meg és érdekes kísérőprogramokon vehettek részt.

A Magyar Origami Kör évek óta kitünteti azon tagjait, akik több évtizede sokat tesznek az origami terjesztéséért. Idén az Arany Tulipán díjat Wogerné Sági Judit (az MJBT pécsi helyi csoportjának vezetője) és Fábián Zsolt kapták elsősorban az *Origami csodálatos világa* c. vándorkiállítás rendezéséért. A Magyar Origami Kör 25. évfordulója alkalmából tavaly indult vándorkiállítás eddig közel 1000 kilométert utazott és mindenhol nagyon nagy érdeklődés kísérte, szeptember 2-30-ig a budakalászi Kós Károly Művelődési Házban látható, utána Debrecen és Kecel lesz a cél.

Az *Origami az oktatásban* című most megjelent szakmai kiadványunkban összefoglaltuk több évtizedes tapasztalatainkat, amely különösen pedagógusok számára lehet hasznos.

A nyár folyamán több nagyszabású rendezvényen működtünk közre. Óbuda Napján évek óta sokan hajtogatnak velünk, a Gyerek Szigeten és a Nagyvásárcsarnok japán napján sorban álltak a gyerekek és szüleik, hogy virágokat és állatfigurákat készíthessenek.

Reiki – Petrik Márta Magdolna

Rengeteg érdekes kérdés és jelenség keletkezik a reikivel való kapcsolódás folyamán. Mindenről itt és most nem lehet beszélni, mert ez egy titkos, szent japán módszer. Főleg olyan közegben, ahol az a trend, hogy bizonyos nagyhatalmak globalizációs törekvéseinek olvasztótégelyében agymosott birka kis népek és szubkultúrában fetrengő emberek saját levükben lubickolva boldogan főnek.... Miért is ne, hiszen ez a torz lét határozza meg nekik a tudatot! Sajnos ahol a sorvadozó szellemi fölény a keveseké, félő, hogy ez a tudattalan massa el fogja sodorni a gondolkodókat. És bár a mentális energiatest működése bizony elég magas szinten is megnyilvánulhat, a valódi húzóerő ennél még magasabb szinten van, a spirituális dimenziókban.

A reiki felhúzza a beavatottat az életspirálon, de a továbbjutást a magasabb működésre, a tökéletesedésre mindig egyedül kell meglépni. Az emberre szabott feladat a földi létezésben egyéni. Minden létezésnek értelme és feladata van. Azzal, hogy saját létezésünket értelmezzük, másoknak is értelmet adunk a létezésre és az életre is. A kettő nem ugyanaz.

A reikivel kézrátétes energiaátadással és távenergia kezeléssel is kapcsolatba lehet kerülni. Az alapfokú képzés szinte mindenkinek ajánlott. Mégis leginkább azok veszik igénybe, akik érintéssel dolgoznak, mint például kozmetikusok, fodrászok, orvosok, nővérek, masszőrök, akik munkájuk során gyógyító energiával töltik fel a pácienseiket, ezzel pedig természetes utat járnak be. Nem fáradnak el és nem betegednek meg energiacsere vagy energiaelszívás miatt. Egyébként mindent meg lehet reikizni: ételt, italt, a növényeket és az állatokat is.

Ez az intelligens energia, amelyet mi, reikisek a kozmoszból gyűjtünk be, tér- és időbeli korlátok nélkül működik. Ezáltal a múltba és a jelenbe is lehet energiát küldeni. Miért? Mi ennek az értelme? A kérdés jogos, hiszen a múlt már nincs itt, a jövő még nincs itt....

Mégis ha van olyan esemény az életünkben, amelyik akár évekkel ezelőtt történt, de még mindig nyomaszt a terhe és ezért szenvedést okozva tovább hurcoljuk, akkor jöhet a távreiki kezelés. Persze nem a világot fogjuk vele megváltani, hanem "csak" magunkat. - De van ennél fontosabb?

Recept – Borsányi Klára

Okonomijaki – japán palacsinta

Könnyen elkészíthető reggelire/ebédre/vacsorára (15-20 perc alatt)

Az egyik legkedveltebb japán étel (a neve magyarul „süsd úgy, ahogy tetszik, ahogy szereted”). Némileg hasonlít a mi palacsintánkra, csak vastagabb. Valahol a pizza és a palacsinta között van félúton. Az alakja kerek és általában körcikk alakú szeletekre vágják.

Az okonomijaki vendéglők speciálisan erre az ételre szakosodtak, itt a vendégnek a hozzávalókat hozzák ki és ő saját magának készítheti el grillen az ételt.

A liszt mellett káposztát is tartalmaz és mindenféle földi jóval (hús, hal, zöldség) szórják meg a tetejét, végül majonézzal vagy más szósszal fogyasztják.

Tetejére apróra vágott norit és kacuobusit szórnak.

Hozzávalók 2 főre:

1 db közepes sárgarépa (kb. 6 dkg)
1 kis méretű cukkini (kb. 15 dkg)
¼ fej káposzta (15-20 dkg)
4 szelet bacon
12 dkg liszt
1 tojás
kb. 1,5 dl dasi^x-/víz+só

tetejére: majonéz
okonomijaki szósz/hoisin szósz
szezámolaj/olaj

Elkészítés

1. A káposztát nagyon vékonyan felszeleteljük, a répát és a cukkinit lereszeljük nagylyukú reszelőn, 2 szál újhagymát apróra vágunk.
2. A bacont feldaraboljuk és egy kevés szezámolajon/olajon 12 percre pirítjuk.
3. A lisztet kikeverjük a tojással és a dasi/víz+só-val. Hozzáadjuk a felaprított zöldségeket, alaposan összekeverjük.
4. A piruló baconra tesszük a masszát és alaposan lenyomkodjuk, tömörítjük a masszát.
5. Közepes lángon oldalanként kb. 8-10 perc alatt megsütjük, majd okonomijaki szósszal/hoisin szósszal, majonézzal és apróra vágott újhagymával találjuk.

^xDasi alaplé: szárított japán kombualgából és ^{xx}bonítópehelyből készült, hal- és algaízű fűszeres húslevesalap

^{xx}Kacuobusi:

A bonitónak, a tonhalak családja egyik fajtájának szárított, füstölt és érlelt húsa. Erős aromájú, íze finom, füstölt jellegű. Általában nagy pelyhekre vágják, mielőtt a házi készítésű dasi hozzávalójaként felhasználnák. Kisebb pelyhekben köretként is fogyasztják.

Itadakimasu! – Jó étvágyat!

(Fotó: tofugu.com)

Olvasnivaló

Haikuverseny az Eötvös klubban

Az Eötvös klub Japán napja alkalmából haikuverseny volt.

A győztes haikuk:

1. helyezett: Jamniczky Melinda

Sötét viharban
villámtól az éjszakát
nappalnak hittem

1. helyezett: Gál Szilvia

Meghasad az ég
selymen fehér szakadás
haragvó isten

2. helyezett: Makai Szilvia

Halál a nyárban
szobor tükrömet töri
szíved szikrát szór

3. helyezett: Molnár Marcsi

Gomolygó égből
fenti világ küldötte
fényes üzenet

Hosi Sinicsi: A különös feleség Fordította: Molnár Gergő Ádám

Hétfő reggel, Mario az ébresztőóra csengőjére ébredt. Jól kialudta magát. Miközben az ágyban nyújtózkodott, így kiáltott:

Hé...!

A feleségét, Namiét hívta. Erre a konyha irányából érkezett válasz.

- Felébredtél, drágám?

Üdítő szavak. Mario, aki meghallotta ezeket, a fülét hegyezte és összefonta a karját. Miközben töprengett, a fogával az ajkát harapdálta. Mivel fájdalmat okozott neki, úgy tűnt, hogy ez nem álom. De akárhogy is legyen, Mario mégsem tudta elhinni.

A férj szólt, a feleség válaszolt. Ezért nem is csodálkozott különösebben, de ebben az esetben, ez szokatlan jelenség volt a számára.

Mario és Namie fiatal házaspár voltak. A feleség, Namie bájos külsővel és jó természettel volt megáldva. Csupán egy hibával rendelkezett: a viselkedése férfias, a szóhasználata pedig nyers volt.

Ráadásul, ha több hibája lett volna, az sem okozott volna annyira nagy problémát. De ez az egyetlen hibája borzasztóan szembeötlött. Mario számára ez rendkívül érzékeny pont volt.

Sokáig elviselte, de néhány nappal ezelőtt az történt, hogy átlépte azt a bizonyos határt. A cég főnökét meghívták az otthonukba, de Namie, szokásához híven, szókimondóan nyilatkozott.

A vendég érkezésekor a helyénvalóbb „Üdvözlöm!” kifejezés helyett, a „Hali!”-t használta. A távozásakor pedig így köszönt el: „Szevasz”. Egy művész még megteheti ezt, egy háziasszonytól azonban nem megfelelő viselkedés. A főnök hangulatát láthatóan elrontotta.

Ez az ember a cégen belül mindig talált valami kritizálnivalót Marióban, ő pedig emiatt bosszús hangulatban tért haza.

Mario mindig figyelt arra, hogy Namie szavajárását valahogy ki tudja javítani. Ezért nem tudott vendégeket hívni. Emiatt nem tudták előléptetni sem. Még egy partira sem tudta elvinni a feleségét.

Azonban Namie mindig azt válaszolta, hogy ő születésétől fogva javíthatatlan. Biztos, hogy ez egyszerűen nem lehetséges. Kettejük véleménye ütközött.

Így hát Mario elég mogorva volt, és mikor pénteken hazatért a munkából, rosszkedvűen feküdt le aludni. Ahhoz, hogy a hétvégét alvással tudja tölteni, vett egy újonnan kifejlesztett altatót a gyógyszerertárban, majd bevette.

Namie ideges volt. „Sajnálom, hibáztam” mondta, s bocsánatot kért. De már késő volt. A gyógyszer megtette a hatását, Mario gyorsan elaludt.

A tizenkét óráig ható tablettákból ötöt vett be. Azaz, összesen hatvanórányit, ami azt jelenti, hogy elvileg hétfő reggelig fog folyamatosan aludni.

Mario megint a feleségét hívta.

- Hé, Namie, te válaszoltál?

- Igen, mi az?

Mikor ezt meghallotta ismét megrázta a fejét. Arra számított, hogy neje, szokásához híven egy „Ja”-val felel.

Csak ma reggel volt ilyen udvarias a beszédstílusa. Ráadásul, semmi mesterkéeltséget nem lehetett érezni a hangjában. Nem csoda, hogy Mario azt gyanította, hogy egy másik ember válaszolt neki.

De ez Namie hangja volt. Mario leírhatatlanul elcsodálkozott. Míg ezen töprengett, Namie odament az ágyához.

- Jó reggelt kívánok!

- Tényleg te vagy az?

- Hát persze. Miért kérdezel ilyeneket?

Namie szépen beszélt. Mario megint meghökkent. Vajon mi történhetett? A felesége nem csak a szavait illetően, de az arckifejezésétől a viselkedéséig teljesen kifinomulttá vált.

Értelmetlen helyzettel szembesült, s egy kicsit megborzongott. Miközben megpróbálta elűzni ezt az érzést, Mario megölelte Namiét. Az arcát bámulta, majd megcsókolta. De csak azért, hogy megbizonyosodjon róla, hogy valóban Namie az.

Mario, választ nem kapva, gombóccal a torkában ment dolgozni. De az aznapi munkát nem tudta hatékonyan végezni. Kezdte nyugtalanítani a felesége furcsa viselkedésének oka.

Esetleg ha felhívna ideggyógyásként dolgozó orvos barátját... merült fel Marióban az ötlet.

A felesége személyiségének hirtelen és teljes változásáról kezdett el beszélni neki és arra kérte, jöjjön el hozzájuk és közvetve vizsgálja meg a nejét. A barátja beleegyezett. Mario a munkából hazafelé összefutott vele és együtt mentek hozzájuk.

- Elhoztam a barátomat - mondta Mario, miközben Namie szépen, udvariasan fogadta a vendéget. Teljesen más szavakkal köszöntötte, mint az előzőt.

- Isten hozta! A férjem mindig mindenkit lekötelez.

A vendég kényelméről gondoskodó nő viselkedése udvarias, kifinomult és végig zavartalan volt.

Másnap Mario, útban a munkahelyére, azonnal felhívta barátját, aki előző nap volt náluk.

-Hát, hallod, az biztos, hogy furának tűnik a feleségem, ugye?

De a barátja egyáltalán nem hagyta helyben.

- Megfigyelésem szerint, a feleségeddel minden rendben van. A tekintete is normális, a beszéde sem zavaros. Az arckifejezése sem rémült, a keze sem reszket. Magával az egészségével sincs semmi probléma. Nincs szükség teljes körű kivizsgálásra.

- Nem, az biztos, hogy furcsán viselkedik.

- Ha így van, akkor a te feladatod orvosi vizsgálatra elvinni.

- Szóval az enyém...

Mario csalódottan tette le a telefont. Nem létezik, hogy ez ennyire furcsa legyen.

Ha hazamegy, ha nem, Namie hanghordozása és gesztusai még akkor is változatlanul és méltóságteljesen kifinomultak lettek volna. Mario arra gondolt, azt mondja majd feleségének, hogy „Te nem vagy Namie, hanem valaki más.”, de ezt végül elvetette. Ha kikotyogna ilyen dolgokat, azt szokatlannak gondolná és talán az orvost is őhöz hívná ki. Továbbá, nincs bizonyítéka arra, hogy Namie nem a felesége, hanem egy másik ember. Ettől kezdve nyugtalan közérzetben töltötte mindennapjait.

Néhány nap elteltével sem oldódott meg a rejtély. Mario, a Namiével való beszélgetés után azon kezdett el gondolkodni, hogyan tudna rájönni a változás okára. A külső megjelenéséből eddig nem sikerült rájönnie a különbségre, a belsejét kéne megpróbálnia kifürkészni.

- Annyira élveztem, mikor az őszi szabadság idején kirándulni mentünk a hegyekbe.

- Igen, akkor jó hangosan énekeltél a hegycsúcson - válaszolt Namie. És ez így is volt. Mario közönyös hangon folytatta tovább mondandóját.

- A tavaszi szünetben elmehetnénk abba a hotelbe, ahol a nászutunkon szálltunk meg, jó?

- Rendben, menjünk. Vajon ott van-e még az a szakács, aki olyan finom ételeket készített nekünk?

Ez is egy olyan emlék volt, amiről elvileg csak ő és Namie tudhatott. Ha ez így van, akkor lehet, hogy Namie tényleg ugyanaz, aki eddig volt?

Ha így van, akkor vajon miért vált hirtelen ilyen kifinomulttá? Soha nem volt egyszerű természete, de hogy ennyire megváltozott volna?

Mario továbbra is hanyagul beszélt.

- Először a város parkjában találkoztunk. Én egy padon pihentem, mikor te elmentél mellettem és hirtelen elsápadtál...

- Igen, akkoriban a nagy lelkesedésemben túl sok táncórán vettem részt, és nagyon elfáradtam...

- Tessék?

Mario ideges lett. Ez máshol történt. Amit Namie eddig mesélt, ez elvileg akkor volt, mikor Mariót a munkahelyén felbosszantotta a főnöke, és szomorúan töprengve sétált hazafelé. Először hallott ilyet, hogy Namie táncolni tanult. Rákérdezett.

- Az nem akkor volt, mikor hazafelé jöttem a munkából?

- Elvileg nem. Nem akkor volt.

Mikor tovább hallgatta Namiét, a nő azt mondta, hogy nagyon keményen gyakorolta a táncot, a tanára utasítása szerint.

Namie furcsán nézett Marióra, aki elgondolkodott azon, hogy miért csak most hallott erről. Vajon ez tényleg csak Mariónak különös? A férfi nyugtalanul kérdezte:

- Nem táncolnál nekem egy kicsit?

- De igen...

Namie egy zeneszámot dudorászva táncolt egy kicsit. Mario nem igazán értette ezt, úgy tűnt, mintha gyakorlás gyanánt a tudását csiszolná.

Mario elképedve bámulta a feleségét. Mégis mi a fene ütött belé? Mi van Namiével? Azzal a nővel, aki egyáltalán nem ismerte az ilyen dolgokat, mint például a tánc, akivel a parkban ismerkedett meg, majd rögtön összeházasodtak, s akinek a beszédstílusa eléggé férfias volt.

Mario egy albumot vett elő és kinyitotta. A fényképeken az általános iskolás Namie volt látható az iskola tanárával. Megmutatta Namiének, de az nem tudta a tanár nevét. Nem arról volt szó, hogy nem emlékezett rá, egyáltalán nem tudta.

Az a Namie, aki itt van, egy másik múltból jövő Namie lett, akivel a parkban ismerkedett meg, majd kötött házasságot. Talán a dimenziók kavarodtak össze? Hová tűnt az a Namie, aki idáig volt? És az a Namie, aki itt van vele, vajon honnan érkezett?

De nem úgy tűnt, hogy Namie hazudott volna a férjének, vagy tréfálkozott volna vele. Bármennyiszer is kérdezte, ugyanarra a kérdésre, ugyanazt a választ kapta. De mégis miért?

Nem sokkal később egy számla érkezett a kórházból Mariónak. Meglehetősen nagy összeg volt, de fogalma sem volt róla, hogy mi ez. Sejtelve sem volt, hogy milyen nyomon lehetne elindulni, de végül fogta a számlát és elindult megkeresni és megkérdezni az illetékes orvost.

- A számla a feleségem orvosi kezelésének a költségére vonatkozik, de mégis mi történt vele?

Miközben az orvos Namie kórlapját nézegette a következőket mondta:

- Még nem tudta? A kedves felesége eljött hozzánk és azt mondta, hogy mindenképpen szeretne kifinomult természetűvé válni. De a jellemet nem lehet egykönnyen meggyógyítani. Mivel nagyon erőszakosan kérte, ezért megoperáltuk.

- Micsoda?

- Éppen volt egy japán táncosnőnk, aki elhunyt egy balesetben. Ennek a hölgynek az agyát, a memóriájának azt a részét, amely a kifinomultság kialakításáért felel, átültettük az ön feleségének a fejébe. Azután eltávolítottuk a felesége agyából a korábbi részét. Talán van valami probléma?

- Nem, semmi különös...

Mario kifizette az összeget. Szóval ez az oka? Namie úgy gondolta, hogy valamilyen módon kifinomulttá szeretne válni, s amíg Mario aludt, ő elment a kórházba és megkérte az orvosokat, hogy műtsék meg. Még ha meg is értette volna az okát, akkor is minden rendben volt. Nem volt min különösebben aggódni. A felesége kifinomultabb modorú volt, mint eddig, szóval lehet, hogy inkább örülnie kéne a dolognak. Ez így könnyebb és gyorsabb megoldás volt. Mario emellett a világos magyarázat mellett döntött.

De nemsokára Mario megint elkezdett valami miatt aggódni. A felesége néha álmában beszélt, s egy férfi neve hangzott el a szájából. S ez nem Marióé volt.

Az agyátültetéskor, valószínűleg a japán táncosnőnek a szerelméről őrzött emlékei is átkerültek Namie tudatába. Ez nem Namie fiúbarátja volt, akivel régen közeli kapcsolatban voltak, s ezt Mario is elhitte. Amikor azonban meghallotta, hogy Namie álmában beszél, furcsa és bonyolult érzések kerítették hatalmukba.

Megjelent Misima Jukio drámakötete „Barátom Hitler és Madame de Sade” címen

Valódi ünnepnek számít a magyar könyvkiadásban, hogy végre megjelenik Misima Jukio (Tokió, 1925. január 14. – Tokió, 1970. november 25.) drámafordításainak gazdag kötete, melyben minden híres színdarabja szerepel, a kevésbé nevezetesekről pedig rövid szinopszis készült magyar és angol nyelven. Az író csupán negyvenöt évet élt, mégis szinte minden műfajban remekművekkel ajándékozta meg olvasóit. John Roderick újságíró szerint Misima igen sokoldalú ember, a modern Japán Leonardo da Vincije. Életében háromszor is felterjesztették a Nobel-díjra, de ezt az elismerést soha nem kapta meg, bár számos kitüntetéssel jutalmazták munkásságát. Az első Nobel-díjas japán író 1968-ban Misima mentora, Kavabata Jaszunari lett. Pedig Misima a művészetek szivárványának minden színében pompázott, kifinomult, árnyalt stílusa egyesítette Kelet és Nyugat, a hagyományos és az avantgárd, a japán érzékenység és a freudi lélekelemző módszer sajátosságait. Eleinte vakákat, japán verseket írt, majd tizenkét éves korától már elbeszéléseket is. Regényben és drámában is nagyot alkotott – utóbbinak szinte minden változatában –, de filmet is írt, sőt színészként szerepelt néhányban.

Élete, munkássága a legnagyobb végletek közt mozgott, írt a legromantikusabb, legpoétikusabb szerelemről és a legvéresebb, legádázabb harcokról, gyilkolásról. Maga vézna kisgyerekként kezdte, kigyúrt izomkolosszusként fejezte be életét. Eredeti neve Hiraoka Kimitake, akinek ősei igazi japán harcosok voltak, s aki arisztokratikus atmoszférában nőtt fel. Apja kormánytisztviselő, anyja egy iskolaigazgató lánya volt. A hagyományos japán családban

többször az apa édesanyja számított teljhatalmú családfőnek. Az író nagynyja, Nacuko valóságosan elrabolta a beteges, csenevész kisbabát a szüleitől, szinte szerelmes rajongással nevelte az öregség fojtogató légkörében, még a szélétől is óvta. Misima tizenkét évesen került vissza a szülőkhöz. Ekkor minden megváltozott, mert az édesapja kíméletlen vasfegyelemmel nevelte a fiát, irodalmi zsengéit a szemétre vetette. Ugyanis Misima ebben az időben kezdett el írni, követve példaképeit: a japán klasszikusokat, Muraszaki udvarhölgy *Gendzsi monogatariját*, kimagasló író elődjét, Akutagava Rjúnoszukét, a 20. század legférfiasabb japán íróját, Tanizaki Dzsuncsirót, de a nyugati irodalom nagyjai is nagy hatást gyakoroltak rá, Dosztojevszkij: *Karamazov testvérek* című művéből többször saját alkotásaiban is idézett, Oscar Wilde: *Salome* című műve, Reiner Maria Rilke írásai voltak a kedvencei.

Rövid pénzügyminisztériumi hivatalnokoskodás után apja engedélyével otthagyja állását és ettől kezdve az irodalomnak szenteli életét. 1949-ben jelenik meg korszakalkotó, félig önéletrajzi ihletésű műve, a *Kamen no kokuhaku*, amelyet magyarul *Egy maszk vallomása* címmel adtak ki Fázsy Anikó leheletfinom árnyalatokat is pontosan kifejező fordításában. A mű fiatal, látenszen homoszexuális hőse kénytelen maszk mögé bújni, hogy a társadalom befogadja. A mű megrendítően ír arról az erőfeszítésről, amit a fiatalember tesz, hogy olyanná váljon, mint az átlagemberek, de ez sehogy sem sikerül neki. Ekkor döbben rá: egész életében maszkot kell viselnie, hogy soha senki se vegye észre, mi lakik benne, s hátha ezzel sikerül becsapnia önmagát is. A probléma Japánban nagyon élő, hiszen az évszázados szamuráj világban gyakran lehetett és lehet ma is ezzel a kérdéssel találkozni.

Misimát írásaiban egyre inkább a szépség problematikája izgatja. 1952-ben álmai földjére, Görögországba utazik, hogy szembesülhessen a klasszikus szépséggel. Ennek a korszaknak a terméke többek között a *Sioszai* (1954), a *Hullámok sűrűjében* című gyönyörű szerelmes regénye, melynek témáját Daphnisz és Chloé történetéből meríti. Nagyregényei között feltétlenül meg kell említeni a *Kinkakudzsi* (1956) *Az aranytemplom* című írását, amelyben szintén a klasszikus szépségideál megformálására törekszik modern nyelvi eszközökkel. A mű valós eseményt örökít meg: a kiotói Aranypagodát, a buddhista építészet egyik legnagyobb remekművét 1950-ben felgyújtotta egy szerzetes. Ahogy erről Misima maga is vall: „A szépség lerombolása szebb, mint maga a szépség.” A szadista brutalitás, a pusztítás gyönyöre sem idegen az írótól. Ugyanakkor iszonyatosan fél, hogy emiatt gyilkossá válik, ezért inkább önmaga ellen fordul, kínozza, marcangolja önmagát. Ettől az időtől vallja, hogy „a halálban találtam meg életem igazi célját”, s furcsa élvezettel borzong bele saját halálába.

1955-től határozza el, hogy rendszeresen testépítéssel fog foglalkozni. Egy alkalommal egy tenispályán megismerkedik az ifjú Sódá Micsikóval, Japán jelenlegi császárnéjával, és abban az időben mindketten közel álltak ahhoz, hogy kapcsolatukból házasság legyen. Misima végül 1958-ban Szugijama Jókót vette feleségül, akitől egy lánya és egy fia született. Misima életéről később Henry Scott Stokes írt monográfiát 1974-ben *Misima Jukio élete és halála* címmel.

A színház, ahogy kötetünk is bizonyítja, rendkívül fontos volt Misima számára. Nemcsak a klasszikus *nó* felújításából keletkezett darabok, hanem a különféle modern drámák is. Ezek közül az egyik kiemelkedő darabja a *Szado kósaku fudzsin* (1965), a *Sade márkiné*, melyet először 1989-ben Vörös Róbert vitt színpadra Szolnokon, Budapesten viszont 1991-ben adtak elő a Budapesti Kamaraszínházban Csiszár Imre rendezésében, Szerencsi Éva legendás alakítása Saint-Fond grófnő szerepében örökre emlékezetes marad. De nézzük, hogy a színház folyója mit jelentett Misima számára. „Régebben a színház olyan volt, mint egy vidám parti, ahová szívesen mentem egy fárasztó munkanap után. Ott másfajta világot találtam – a csillogó fények és színek világát, ahol az általam alkotott, csábító ruhába öltözött szereplők pompás díszletek előtt álltak, nevettek, sikítottak, zokogtak és táncoltak. Jó volt abba belegondolni, hogy drámaíróként a színpad mögött én irányítottam és vezényeltem ezt az egész színházi világot. Ez az öröm azonban fokozatosan keserűséggé vált. A színház varázsa – az, ahogy az embereknek átadom az élet legcsodálatosabb pillanatainak illúzióját és a szépség megjelenését a földön – szép lassan elcsábította a szívemet. Vagy az volt a baj, hogy már nem akartam elidegenedett drámaíró lenni? A színház, ahol a fényárban hamis vér folyik, talán sokkal erőteljesebb és mélyebb élményekkel hatja át és gazdagítja az embereket, mint bármi más a valós életben.”

A cselekvést tartja a legveszélyesebbnek Misima. „A férfit örökletes természetes és rendeltetése miatt teste a cselekvés folyója felé kényszeríti, ami a dzsungel legveszélyesebb folyója. Alligátorok és piranják hemzsegnének vizeiben. Mérgezett nyilakat lönek ki az ellenséges táborokból. Ez a folyó szemben áll az írás folyójával. Gyakran hallottam a következő mottót: »A toll és a kard útja egybe torkollik.« De igazából csak a halál pillanatában egyesülhetnek.

A cselekvés folyója könnyeket, vért és izzadságot hoz nekem, amit az írás folyójában sohasem találnék meg. Ebben az új folyóban a lélek a lélekkel találkozik, anélkül, hogy szavakkal kellene törődni. Ez az összes folyó közül a legpusztítóbb, és teljesen meg tudom érteni, hogy miért ilyen kevés ember közeledik csak hozzá.” Mégis úgy érzi, hogy ezt a folyót kell követnie.

1967-ben belépett a Japán Önvédelmi Haderőbe, ahol alapkiképzést kapott. Egy évvel később megalapította magánhadseregét, a Tatenokait a 'Pajzs Szövetség'-et, amelybe főként diákokat toborzott és a császár védelmére eskette fel őket. 1970. november 25-én Misima államcsínyt kísérelt meg, a honvédelmi erő tábornokát egy székhez kötözték, de a puccsra való felszólítását nem követte senki, ezért szertartásos *szeppukut*, hasfelmetszést követett el. Már évekkal előtte Misima megkomponálta feltételezett halálát.

Misima Jukio 1970-ben nagy botrányt kavaro szertartásos hasfelmetszése előtt e szavakkal búcsúzott a földi világtól: „Az emberi élet rövid, de én szeretnék örökké élni.”

A kötetet válogatta, szerkesztette Jámbor József, lektorálta, a jegyzeteket készítette Vihar Judit. A válogatásban húsz dráma szerepel, a többi Misima darab szinopszisa is olvasható a kötetben.

Az alábbiakban a nyáron lezajlott programjainkon készült fotókból szemezgetünk.

Borsányi Klára fotói a Kerámiaparkban, az Eötvös 10-ben, illetve a Nagyvásárcsarnokban tartott Japán Napokon készültek.

Társaságunk működését a Nemzeti Együttműködési Alap támogatja.

A Kizuna következő száma várhatóan 2014. december első felében jelenik meg. Írásaikat, hozzászólásaikat november 28-ig küldhetik el Horváth Alíznek (holiza5@gmail.com) vagy Vihar Juditnak postán (1071 Budapest, VII. Damjanich u. 26/B) vagy e-mailen (jvihar@gmail.com). Aki fel szeretne iratkozni naprakész e-mail levelezőlistánkra, az mjbt-subscribe@yahoogroups.com címre írjon levelet! Honlapunk: <http://mjbt.hu>.

KIZUNA – megjelenik negyedévente. Alapította Szentirmai József. Kiadja a Magyar-Japán Baráti Társaság. (Nemzetek Háza, Budapest, VI. Bajza u. 54.)

A Magyar-Japán Baráti Társaság helyi csoportjainak és tagozatainak elérhetőségei:

Baja: Balogh Nikolett. Tel.: 06 20 2435321 E-mail: nikitta-san@hotmail.com

Dunaújváros: Németh Irma. E-mail: cirmi63@gmail.com

Győr: Horváth Ferenc. Cím: 9023 Győr, Ifjúság krt. 35. Tel. (munkahely): 96/516-675

Mobil: 70/705-6262 E-mail: horvferivk@freemail.hu

Gyula: Gyula MAPON Kulturális Egyesület, Hankó Ferenc alapító alelnök, Nagy László elnök. Tel.:

06 30 4862170 E-mail: ferenc.hanko@t-online.hu

Hódmezővásárhely: Hegyi Attila. Tel.: 36-20/494-7657 E-mail: hegyi.attila@oriens.hu

Cím: 6800, Hódmezővásárhely, Ötvenhat mártír 2/A.

Web: www.japanrolminden.hu/mjbthmvhely

Kecskemét-Aomori Baráti Kör: Kerényi József. Tel.: 30 871 5934

E-mail: kecskem-et-aomori@t-online.hu

Keszthely: Móroczné Komáromi Gyöngyi. Tel.: 30 629 4038 E-mail: gyongyi@jmik.hu

Web: www.jmik.hu

Pécs: Wogerné Sági Judit. Tel.: 30 901 3254 E-mail: sagi.judit@gravirtechnika.hu

Székesfehérvár: Schwerlichowszky László. Cím: 8000 Székesfehérvár, Tóvárosi In. 50.III.10. Tel.:

06/20-9316-117;20/278-7024 (l./fax: (36) 22/505-544)

E-mail: schwerly@t-online.hu Web: www.magyarjapanklub.hu

Szentendre: Bassa Zoltán. Tel.: 06 30 9351256 E-mail: zoltanbassa@gmail.com

Szolnok: Kovács Mihály. E-mail: misi-bacsi@freemail.hu

Szombathely: Schmitt Csilla. Tel.: +36309579059 Fax: +3694321384

Cím: 9700 Szombathely, Thököly út 27. Web: www.mjbt-szombathely.mlap.hu

Tolna megye: Balogh Jenő. E-mail: mabruk@terrasoft.hu, baloghj@terrasoft.hu

Vác: Gyarmati Péter. E-mail: leiningen@freemail.hu

Zalaegerszeg: Szemes Péter. Tel.: 06 92 502 100/120-as mellék

Veszprém-megyei Magyar-Japán Baráti Társaság: Kutics Károly.

E-mail: kutics.karoly@chello.hu

Tagozatok és vezetőik:

Gasztronómiai Tagozat: Borsányi Klára. E-mail: borsanyi.klara@gmail.com

Haiku Tagozat: Vihar Judit. E-mail: jvihar@gmail.com

Ikebana Tagozat: Hajnal Krisztina. E-mail: krisztinahajnal@gmail.com

Japánkert Tagozat: Dani Zoltán. E-mail: dani.zoltan@gmx.net

Japán öltöztetés Tagozat: Csalló Edina. E-mail: a2yuki@gmail.com

Kalligráfia Tagozat: Zopcsák Ferenc Zsolt. E-mail: zopcsakferi@gmail.com

Origami Tagozat: Villányi Mariann (Magyar Origami kör).

E-mail: mariann.villanyi@gmail.com

Reiki Tagozat: Petrik Márta Magdolna. E-mail: pemama_3@hotmail.com, Tel.: 06 20 460-9104